

COLEGIUL DE DISCIPLINĂ ȘI ETICĂ
din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor

H O T Ă R Ă R E A nr. 3-131/2026
cu privire la examinarea contestației depuse de Denis Russu,
împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 15 mai 2026, privind încetarea
procedurii disciplinare în privința procurorului, Roman Moraru

19 august 2026

municipiul Chișinău

Colegiul de disciplină și etică din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor, în componența:

Președinte – Alexandru Lozan;

Membrii Colegiului – Eugenia Zubco, Viorel Beiu, Constantin Șușu, Vitalie Sîli și Mihaela Pascal,

examinând în ședință **publică** contestația depusă de Denis Russu, împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 15 mai 2026, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului, Roman Moraru, pe motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară, audiind raportul domnului Iurie Caraman.

C O N S T A T Ă :

1.Cu referire la înregistrarea contestației

La data de 29 mai 2026 la Consiliul Superior al Procurorilor a fost înregistrată contestația depusă de Denis Russu împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 15 mai 2026, prin care s-a dispus încetarea procedurii disciplinare nr. xxxs/26 în privința procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Principal, Roman Moraru, pe motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară.

2.Cu referire la condițiile de formă și conținut ale contestației

Nefiind de acord cu soluția Inspecției Procurorilor din 15 mai 2026, Denis Russu a formulat contestație împotriva acesteia, susținând că decizia este neîntemeiată și prematură, fiind rezultatul unei verificări incomplete și al unei interpretări eronate a dispozițiilor legale aplicabile.

Contestația este depusă în limba română, este semnată olograf de către autor.

Din perspectiva art.49 alin.(4) din Legea nr.3/2016, decizia Inspecției Procurorilor de încetare a procedurii disciplinare poate fi contestată de autorul sesizării în termen de 10 zile lucrătoare de la data recepționării deciziei la Colegiul de disciplină și etică.

Decizia Inspecției Procurorilor din 15 mai 2026 i-a fost comunicată lui Denis Russu la data de 21 mai 2026, prin intermediul poștei terestre.

În raport cu data comunicării Deciziei și data formulării contestației, Colegiul constată că aceasta a fost depusă în termenul prevăzut de lege.

3.Cu referire la sesizare

La data de 21 aprilie 2026, la Consiliul Superior al Procurorilor a fost înregistrată sesizarea formulată de Denis Russu cu privire la pretinsele fapte ce pot constitui abateri disciplinare în acțiunile procurorului din Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Principal, Roman Moraru.

Prin sesizarea formulată, Denis Russu a solicitat inițierea procedurii disciplinare în privința procurorului Roman Moraru, invocând săvârșirea pretinselor abateri disciplinare prevăzute la art. 38 lit. a) și b) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, manifestate, în opinia sa, prin încălcarea termenului legal de prezentare în instanța de judecată a materialelor relevante pentru examinarea plângerii în temeiul art. 313 alin. (4) din Codul de procedură penală.

Autorul sesizării a indicat că, la data de 17 octombrie 2025, la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, a parvenit spre examinare plângerea depusă de avocatul Aliona Dragomir în interesele petiționarilor Denis Russu, XXXXXX XXXXXX, XXXXXX XXXXXX și XXXXXX XXXXXX, în ordinea art. 313 din Codul de procedură penală. Prin plângere s-a solicitat, între altele, anularea ordonanței procurorului Roman Moraru din 13 august 2025, privind refuzul începerii urmăririi penale și clasarea procesului penal nr. 17pr/16 din 18 februarie 2016, precum și anularea ordonanței procurorului ierarhic superior din 7 octombrie 2025.

La data de 20 octombrie 2025, pe rolul aceleiași instanțe a parvenit o altă plângere, depusă de avocatul Aliona Dragomir în interesele lui Denis Russu, cu solicitări identice.

Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, Valeriu Curicheru, din 24 octombrie 2025, plângerea a fost primită în procedură, fiind dispusă examinarea acesteia în termen de 30 de zile, cu obligarea procurorului de a prezenta materialele corespunzătoare în termen de 5 zile de la înștiințare.

Denis Russu a susținut că procurorul Roman Moraru nu ar fi reacționat la înștiințarea din 24 octombrie 2025, prin care i-ar fi fost acordat termenul de 5 zile pentru prezentarea materialelor, iar ulterior instanța a expediat notificări la 13 noiembrie 2025 și 12 decembrie 2025, prin care a solicitat prezentarea materialelor corespunzătoare.

Autorul sesizării a indicat că numai la data de 14 ianuarie 2026, prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, procurorul Roman Moraru a prezentat instanței materialele relevante plângerii.

De asemenea, în sesizare s-a menționat că, la 14 martie 2026, avocatul Aliona Dragomir, în interesele lui Denis Russu, a depus o cerere privind urgentarea examinării plângerii, iar prin încheierea din 3 aprilie 2026 această cerere a fost respinsă ca neîntemeiată. Totodată, autorul a făcut referire la încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 2 aprilie 2026, prin care plângerile formulate în ordinea art. 313 din Codul de procedură penală au fost respinse ca neîntemeiate.

În opinia autorului sesizării, circumstanțele descrise ar demonstra o depășire excesivă a termenului legal de prezentare a materialelor, care ar fi compromis caracterul prompt și efectiv al controlului judiciar. Autorul sesizării a susținut că această conduită ar întruni elementele abaterilor disciplinare prevăzute la art. 38 lit. a) și b) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură și a solicitat verificarea faptelor, constatarea existenței abaterilor disciplinare și aplicarea unei sancțiuni disciplinare proporționale gravității faptelor.

4. Cu referire la constatările Inspecției Procurorilor

În cadrul verificării disciplinare, Inspecția procurorilor a examinat circumstanțele invocate în sesizarea lui Denis Russu, explicațiile prezentate de procurorul Roman Moraru, actele referitoare la examinarea plângerilor în ordinea art. 313 din Codul de

procedură penală, precum și încheierile pronunțate de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana.

Inspecția a reținut că, până la examinarea fondului plângerii formulate în interesele petiționarilor Denis Russu, XXXXXX XXXXXX, XXXXXX XXXXXX și XXXXXX XXXXXX, la data de 14 martie 2026 avocata Aliona Dragomir a formulat, în temeiul art. 331¹ din Codul de procedură penală, o cerere privind accelerarea procedurii de examinare a cauzei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 3 aprilie 2026, cererea privind accelerarea procedurii de judecare a plângerii înaintate în ordinea art. 313 din Codul de procedură penală a fost respinsă ca neîntemeiată. Inspecția a făcut referire la constatările instanței potrivit căreia ședința de judecată fusese fixată într-un interval rezonabil, iar termenul rezonabil prevăzut de art. 20 din Codul de procedură penală nu fusese încălcat.

În cadrul verificării, procurorul Roman Moraru a explicat că, după recepționarea notificării din 13 noiembrie 2025 privind examinarea plângerilor în ordinea art. 313 din Codul de procedură penală, prin intermediul persoanei responsabile de transmiterea actelor în instanță, a expediat copiile actelor pe care le-a considerat necesare examinării plângerii, inclusiv ordonanța prin care a fost refuzată începerea urmăririi penale, ordonanța procurorului ierarhic superior prin care au fost respinse plângerile și actele ultimelor acțiuni efectuate.

Procurorul a mai explicat că, ulterior, a recepționat notificarea din 12 decembrie 2025 pe același dosar și, considerând că anterior reacționase la solicitarea instanței și expediasse actele necesare, a apreciat notificarea repetată drept o eroare tehnică, anexând-o la materialele procesului penal fără a expedia repetat alte acte.

Potrivit explicațiilor sale, ulterior a fost contactat din cadrul instanței și i s-a solicitat prezentarea unor acte suplimentare. Roman Moraru a invocat volumul mare al materialelor procesului penal și a menționat că inițial expediasse doar actele pe care le considera de bază, solicitând un termen pentru pregătirea altor acte necesare din cele 15 volume ale procesului penal. Actele suplimentare au fost expediate la 14 ianuarie 2026. Procurorul a susținut că nu a avut intenția de a tergiversa examinarea procedurii și că a manifestat o conduită diligentă în gestionarea procesului penal.

Sub aspectul calificării disciplinare, Inspecția a analizat faptele prin prisma art. 38 lit. a), lit. b) și lit. e¹) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură.

În ceea ce privește desfășurarea în timp a procedurii, Inspecția a constatat că de la primirea cauzei în procedură de către judecător, la 24 octombrie 2025, până la notificarea procurorului privind prezentarea materialelor corespunzătoare au trecut 21 de zile; de la notificare până la prezentarea materialelor în instanța de judecată, la 14 ianuarie 2026, au trecut 62 de zile, iar de la această dată până la pronunțarea încheierii din 2 aprilie 2026 au trecut 78 de zile.

Inspecția a apreciat că termenele prevăzute de art. 313 alin. (4) din Codul de procedură penală, atât pentru instanța de judecată, cât și pentru procuror, nu sunt termene de decădere care să atragă, prin simpla lor nerespectare, consecințe procesuale. Totodată, a reținut că, prin încheierea din 3 aprilie 2026, cererea de accelerare a procedurii a fost respinsă, instanța neconstatând existența condițiilor pentru a considera încălcat termenul rezonabil.

Inspectorul a avut în vedere și faptul că materialele procesului penal nr. xxpr/16 constituiau 15 volume, precum și că sintagma „materialele corespunzătoare” din art. 313 alin. (4) din Codul de procedură penală nu ar determina în mod exhaustiv care acte

urmează a fi prezentate instanței. În acest context, Inspecția a acceptat explicația procurorului potrivit căreia acesta ar fi prezentat inițial materialele pe care le considera relevante, iar la solicitarea repetată din 12 decembrie 2025 ar fi prezentat suplimentar materialele corespunzătoare la 14 ianuarie 2026.

În urma acestei analize, Inspecția a concluzionat că nu sunt întrunite elementele abaterii disciplinare prevăzute de art. 38 lit. e¹) din Legea nr. 3/2016 și nici ale abaterii prevăzute de art. 38 lit. b), apreciind că nu au fost constatate motive imputabile procurorului și lipsite de o justificare rezonabilă care să permită angajarea răspunderii disciplinare.

Totodată, Inspecția nu a identificat acțiuni intenționate ale procurorului Roman Moraru îndreptate spre încălcarea dreptului petiționarului la examinarea plângerii în termen rezonabil și a apreciat că omisiunea de prezentare a materialelor în termenul de 5 zile nu a avut caracter deliberat. Inspectorul a reținut că răspunderea disciplinară presupune, între altele, existența faptei, a unei urmări prejudiciabile, a legăturii de cauzalitate și a vinovăției procurorului, manifestată sub forma intenției sau neglijenței grave.

Prin urmare, Inspecția Procurorilor a concluzionat că în acțiunile procurorului Roman Moraru nu au fost identificate fapte care ar putea constitui abatere disciplinară prevăzută de art. 38 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură și, prin Decizia din 15 mai 2026, a dispus încetarea procedurii disciplinare nr. xxxs/26 din motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară.

5. Constatarea Colegiului de disciplină și etică:

Colegiul de disciplină și etică reține că, sesizarea lui Denis Russu a avut ca obiect pretinsa săvârșire de către procurorul din Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Principal, Roman Moraru, a unor abateri disciplinare în legătură cu nerespectarea termenului prevăzut de art. 313 alin. (4) din Codul de procedură penală pentru prezentarea în instanța de judecată a materialelor corespunzătoare examinării plângerii formulate împotriva actelor procurorului și ale procurorului ierarhic superior.

În urma verificării sesizării, prin Decizia din 15 mai 2026, Inspecția procurorilor a dispus încetarea procedurii disciplinare nr. xxxs/26, în privința procurorului Roman Moraru, din motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară.

Nefiind de acord cu soluția adoptată, Denis Russu a formulat contestație împotriva Deciziei Inspecției Procurorilor din 15 mai 2026, solicitând anularea acesteia și examinarea cauzei disciplinare pe fond, iar în subsidiar restituirea procedurii disciplinare Inspecției Procurorilor pentru efectuarea unor verificări suplimentare.

Procurorul Roman Moraru a depus referință scrisă prin care a solicitat menținerea ca legală și întemeiată a deciziei Inspecției Procurorilor din 15 mai 2026 și respingerea contestației lui Denis Russu ca neîntemeiată, susținând totodată cele expuse în raportul prezentat inspectorului Iurie Caraman la 8 mai 2026.

Autorul contestației și-a exprimat dezacordul cu soluția Inspecției Procurorilor, susținând, în esență, că inspectorul ar fi aplicat un criteriu juridic greșit prin raportarea la faptul că termenul de 5 zile prevăzut de art. 313 alin. (4) din Codul de procedură penală nu constituie un termen de decădere; că nu ar fi fost verificată efectiv justificarea întârzierii; că nu ar fi fost stabilite datele exacte privind recepționarea notificărilor și transmiterea materialelor; că argumentul referitor la volumul de 15 volume al procesului penal nu justifică, prin el însuși, întârzierea; precum și că nu ar fi fost

acordată importanța corespunzătoare naturii cauzei, care privea pretinse fapte de tortură.

Cu referire la contestația formulată de Denis Russu, Colegiul de disciplină și etică evidențiază că răspunderea disciplinară a procurorului nu intervine pentru simplul fapt al constatării unei nerespectări formale a unui termen procedural, ci presupune întrunirea cumulativă a elementelor constitutive ale uneia dintre abaterile disciplinare prevăzute de lege.

În conformitate cu art. 36 alin. (2) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, procurorii sunt sancționați disciplinar pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute la art. 38 numai în cazul în care acestea au fost comise cu intenție sau cu neglijență gravă.

Totodată, art. 38 lit. b) din Legea nr. 3/2016 califică drept abatere disciplinară nerespectarea, din motive imputabile procurorului și fără să existe o justificare rezonabilă, a dispozițiilor legale privitoare la termenele de îndeplinire a acțiunilor de procedură ori întârzierea în efectuarea acestora.

Prin urmare, pentru angajarea răspunderii disciplinare în temeiul acestei norme este necesară nu doar constatarea obiectivă a depășirii unui termen, ci și stabilirea caracterului imputabil al întârzierii, inexistența unei justificări rezonabile și existența formei de vinovăție cerute de lege.

Colegiul constată că art. 313 alin. (4) din Codul de procedură penală stabilește expres obligația procurorului de a prezenta în instanță materialele corespunzătoare în termen de 5 zile de la înștiințare. Prin urmare, caracterul nedeclarat de decădere al acestui termen nu înlătură obligația legală a procurorului de a-l respecta și nici nu exclude, în principiu, posibilitatea examinării conduitei sale sub aspect disciplinar.

Sub acest aspect, Colegiul apreciază întemeiată observația autorului contestației potrivit căreia problema disciplinară nu se reduce la stabilirea efectelor procesuale ale depășirii termenului de 5 zile. Cu toate acestea, această constatare nu conduce, prin ea însăși, la concluzia existenței unei abateri disciplinare, fiind necesară verificarea celorlalte elemente prevăzute de art. 38 lit. b) din Legea nr. 3/2016.

Din materialele procedurii rezultă că, prin încheierea judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 24 octombrie 2025, procurorul a fost obligat să prezinte materialele corespunzătoare în termen de 5 zile de la înștiințare. La 13 noiembrie 2025, instanța a solicitat prezentarea materialelor în termenul indicat, iar la 12 decembrie 2025 solicitarea a fost repetată. La 14 ianuarie 2026, procurorul Roman Moraru a prezentat instanței materialele relevante plângerii. Aceste circumstanțe nu sunt contestate de părți.

În cadrul verificării disciplinare, Roman Moraru a explicat că, după recepționarea notificării din 13 noiembrie 2025, prin intermediul persoanei responsabile de transmiterea actelor în instanță, a expediat copiile actelor pe care le-a apreciat ca fiind necesare pentru examinarea plângerii, inclusiv ordonanța de refuz în începerea urmăririi penale, ordonanța procurorului ierarhic superior și actele ultimelor acțiuni efectuate.

Potrivit explicațiilor sale, după recepționarea notificării din 12 decembrie 2025, având în vedere că anterior expediase actele pe care le considera necesare, a apreciat că notificarea repetată ar fi fost rezultatul unei erori tehnice. Ulterior, fiind contactat din cadrul instanței cu solicitarea de a prezenta și alte acte, procurorul a invocat volumul materialelor procesului penal, constituit din 15 volume, și a solicitat un termen pentru pregătirea acestora, actele suplimentare fiind expediate la 14 ianuarie 2026.

Colegiul reține că simpla invocare a volumului considerabil al unui proces penal nu poate constitui, în toate cazurile, o justificare suficientă pentru nerespectarea unui termen procedural. Acest argument trebuie apreciat în raport cu ansamblul circumstanțelor concrete ale cauzei.

În speță, însă, explicația referitoare la volumul de 15 volume nu a constituit singurul element avut în vedere de Inspecția Procurorilor. Inspectorul a reținut și susținerea procurorului potrivit căreia acesta ar fi transmis inițial actele pe care le considera relevante și ar fi completat ulterior materialele, după precizarea din partea instanței că erau necesare și alte acte. De asemenea, Inspecția a avut în vedere faptul că formularea art. 313 alin. (4) din Codul de procedură penală se referă la „materialele corespunzătoare”, fără a individualiza în mod exhaustiv întinderea acestora.

Referitor la argumentele contestatorului privind necesitatea administrării unor informații suplimentare referitoare la circuitul documentelor și la materialele transmise instanței, Colegiul constată că acestea nu relevă împrejurări de natură să modifice datele esențiale deja stabilite în cadrul verificării disciplinare.

Din materialele procedurii rezultă succesiunea actelor procesuale relevante, momentul prezentării materialelor în instanță, explicațiile procurorului Roman Moraru cu privire la modalitatea de transmitere a acestora, precum și circumstanțele avute în vedere de Inspecția Procurorilor la adoptarea soluției.

Prin urmare, Colegiul nu identifică elemente care să permită concluzia că administrarea verificărilor suplimentare solicitate de autorul contestației ar fi fost susceptibilă să conducă la o soluție diferită în privința existenței temeiului de tragere la răspundere disciplinară.

Colegiul constată că autorul contestației critică explicația oferită de procuror și caracterul suficient al verificării acesteia, însă materialele procedurii nu conțin elemente obiective care să demonstreze că Roman Moraru ar fi refuzat deliberat prezentarea materialelor, ar fi urmărit tergiversarea examinării plângerii sau ar fi omis cu neglijență gravă îndeplinirea obligației procesuale.

În acest sens, repetarea notificărilor instanței și durata scursă până la prezentarea materialelor constituie circumstanțe relevante și justifică examinarea conduitei procurorului sub aspect disciplinar. Aceste împrejurări nu sunt însă suficiente, în lipsa altor elemente concludente, pentru a transforma în mod automat întârzierea constatată într-o faptă săvârșită cu intenție ori cu neglijență gravă.

Referitor la susținerea contestatorului potrivit căreia respingerea cererii de accelerare nu înlătură eventuala răspundere disciplinară a procurorului, Colegiul reține că obiectele celor două proceduri sunt distincte. Prin urmare, faptul că prin încheierea din 3 aprilie 2026 cererea de accelerare a fost respinsă ca neîntemeiată nu poate fi considerat, de unul singur, ca excluzând existența unei abateri disciplinare.

Totuși, această încheiere constituie un element factual relevant în aprecierea ansamblului circumstanțelor, întrucât instanța competentă să examineze respectarea termenului rezonabil nu a constatat existența condițiilor care să impună accelerarea procedurii. Inspecția Procurorilor a putut, prin urmare, să ia în considerare această împrejurare alături de celelalte elemente administrate, fără ca aceasta să substituie analiza disciplinară propriu-zisă.

Aceleași considerente sunt aplicabile și în privința încheierii din 2 aprilie 2026, prin care plângerile formulate în ordinea art. 313 din Codul de procedură penală au fost respinse. Soluția pronunțată asupra legalității actelor procurorilor nu înlătură în mod

automat posibilitatea răspunderii disciplinare pentru conduita procesuală, însă poate fi avută în vedere ca element contextual, fără a avea caracter determinant.

În ceea ce privește argumentul referitor la natura procesului penal, care viza preținse fapte de tortură și tratament inuman sau degradant, Colegiul reține că asemenea cauze impun autorităților o diligență sporită, inclusiv sub aspectul promptitudinii procedurilor.

Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului invocată de autorul contestației evidențiază obligația statului de a asigura investigații efective și prompte în cazurile în care sunt formulate acuzații credibile de rele tratamente. Totuși, aceste standarde nu substituie condițiile prevăzute de legislația națională pentru angajarea răspunderii disciplinare individuale a unui procuror. Pentru constatarea unei abateri disciplinare este necesară stabilirea unei conduite concrete imputabile procurorului și a formei de vinovăție prevăzute de lege.

Astfel, împrejurarea că procesul penal avea ca obiect preținse acte de tortură justifică o examinare riguroasă a conduitei procurorului, dar nu permite prezumarea intenției sau a neglijenței grave exclusiv din faptul depășirii termenului procedural.

Colegiul nu poate reține nici argumentul potrivit căruia simpla neefectuare a tuturor verificărilor indicate de contestator impunea în mod necesar restituirea procedurii Inspecției Procurorilor. Din materialele procedurii rezultă că inspectorul a examinat situația de fapt, explicațiile procurorului, actele judiciare relevante, durata procedurii, volumul materialelor procesului penal și normele disciplinare incidente, motivând concluzia privind inexistența elementelor necesare angajării răspunderii disciplinare.

În acest context, dezacordul autorului contestației cu aprecierea probelor și cu concluziile inspectorului nu echivalează, prin el însuși, cu caracterul incomplet ori formal al verificării.

Sub aspectul laturii subiective, Colegiul constată că materialele procedurii disciplinare nu relevă elemente certe care să demonstreze că Roman Moraru a acționat cu intenția de a tergiversa examinarea plângerii sau că întârzierea îi este imputabilă sub forma neglijenței grave.

În Decizia contestată, Inspecția Procurorilor a reținut că verificarea disciplinară nu a identificat acțiuni intenționate ale procurorului îndreptate spre încălcarea dreptului petiționarului la examinarea plângerii în termen rezonabil și că omisiunea prezentării materialelor în termenul de 5 zile nu a avut caracter deliberat. Totodată, inspectorul a concluzionat că nu au fost stabilite motive imputabile procurorului și lipsite de o justificare rezonabilă, necesare pentru întrunirea abaterii prevăzute de art. 38 lit. b) din Legea nr. 3/2016.

Colegiul reține că răspunderea disciplinară nu poate fi fundamentată exclusiv pe rezultatul obiectiv al unei întârzieri, pe presupuneri privind conduita procurorului sau pe o apreciere diferită a modului în care acesta trebuia să organizeze transmiterea materialelor. Este necesară existența unor probe suficient de concludente care să demonstreze că nerespectarea obligației procesuale a fost imputabilă procurorului și săvârșită cu forma de vinovăție prevăzută de lege. În speță, materialele administrate nu permit o asemenea concluzie.

Prin urmare, chiar dacă Colegiul nu consideră caracterul nedeclarat de decădere al termenului de 5 zile drept un argument determinant pentru excluderea răspunderii disciplinare, examinarea ansamblului circumstanțelor cauzei nu relevă existența

elementelor cumulative necesare pentru constatarea abaterii disciplinare prevăzute de art. 38 lit. b) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură.

Totodată, materialele procedurii nu relevă elemente care să permită constatarea unei îndepliniri necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, săvârșite cu intenție sau cu neglijență gravă, în sensul art. 38 lit. a) raportat la art. 6 alin. (3) din Legea nr. 3/2016.

În corespundere cu art. 49 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, în cazul în care rezultatele verificării sesizării nu identifică niciun temei de tragere la răspundere disciplinară, inspectorul, printr-o decizie motivată, încetează procedura disciplinară.

Urmare a examinării argumentelor contestației, a materialelor procedurii disciplinare, a explicațiilor procurorului vizat și a deciziei Inspecției procurorilor din 15 mai 2026, Colegiul constată că argumentele invocate de Denis Russu nu sunt de natură să infirme concluzia Inspecției procurorilor privind lipsa temeiului de tragere la răspundere disciplinară.

În consecință, Colegiul de disciplină și etică apreciază că decizia Inspecției procurorilor din 15 mai 2026 privind încetarea procedurii disciplinare nr. 115s/26 în privința procurorului Roman Moraru urmează a fi menținută, iar contestația depusă de Denis Russu – respinsă ca neîntemeiată.

În contextul celor expuse și în conformitate cu prevederile art.49 alin.(4), art. 85 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, pct. 80-83, pct. 84 alin. (1) lit. a) din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-437/2025 din 23.12.2025, Colegiul,-

HOTĂRĂȘTE:

1. Se respinge ca neîntemeiată contestația depusă de către Denis Russu, cu menținerea deciziei Inspecției procurorilor din 15 mai 2026, de încetare a procedurii disciplinare în privința procurorului Roman Moraru.

2. Hotărârea Colegiului poate fi contestată la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul Colegiului în termen de 15 zile lucrătoare de la data pronunțării.

**Președintele Colegiului
de disciplină și etică**

semnat

Alexandru LOZAN